

ע"מ 1131+1141/10

ע"מ 1131+1141/10

בית המשפט הצבאי לערעורים
באזור יהודה והשומרון

בפני השופט: סא"ל צבי לקח

העוררת: התביעה הצבאית (באמצעות ב"כ סרן מיכאל אביטן)

נגד

המשיבים: איהאב מוחמד ג'ומעה ח'ואג'ה, ת"ז xxxxxxxxx

מוהנד סעדאת עבד אלעני סרור, ת"ז xxxxxxxxx (באמצעות ב"כ עו"ד נרי רמת)

ערר על החלטת ביהמ"ש הצבאי יהודה בתיק מס' 1218/10 מיום 26.1.10, (כב' השופט סא"ל

אבשלום מאושר) ובתיק מס' 1242/10 מיום 28.1.10 (כב' השופט סא"ל ערן לאופמן)

(העררים נדחו בעיקרם)

תאריך הישיבה: 2 בפברואר 2010, י"ח בשבט התש"ע.

החלטה

המשיבים נעצרו בחשד ליידוי אבנים לעבר כוחות צה"ל במסגרת הפגנות המתרחשות בנעלין, והוגש נגדם כתב אישום המייחס להם עבירה זו. כתב האישום מבוסס על אמרתו של עד אחד בלבד – אמרה לה קיימים חיזוקים חיצוניים שאינם מתייחסים ישירות למשיבים. המשיבים שוחררו בערכאה הראשונה, ומכאן עררי התביעה שלפניי.

במהלך הדיון הוברר כי המחלוקת בין הצדדים הינה מצומצמת. ההגנה לא חלקה על כך שהמפליל, מוצטפא עמירה, מזכיר את שני המשיבים כמי שזרקו יחד עמו אבנים, וזנחה טענות בנוגע לפגמים בזיהוי. ההגנה אף לא טענה נגד קיומה של עילת מעצר בעבירות יידוי אבנים. המחלוקת היחידה שנותרה בין הצדדים נגעה לשאלה האם ההפללה של מוצטפא עמירה איתנה, כגרסת התביעה, או שמא היא נגועה בפגמים הפוגמים במשקלה, ומצדיקים נקיטה בחלופת מעצר, כגרסת ההגנה.

טיעוני הצדדים

טיעוני ההגנה היו מבוססים על שלושה נדבכים: האחד, כי מוצטפא עמירה עבר חקירה קשה, שהובילה אותו להזכיר שמות רבים על מנת לרצות את חוקריו. לצורך כך הפנתה ההגנה לכך שמוצטפא עמירה נחקר לראשונה במשטרה ביום 6.1.10 ולא הזכיר את המשיבים כלל, הגם שהודה בפעילות הפרות סדר נרחבת והזכיר שמות של מספר אנשים נוספים שנטלו בה חלק יחד עמו. בחקירתו השנייה, ביום 10.1.10, מוצטפא עמירה מסר הרחבה משמעותית של הדברים, ובכלל זה הודה בחברות בחולייה צבאית והפליל מספר רב מאוד של אנשים נוספים. הנדבך השני נוגע לכך שביחס לאירוע הפרת הסדר בו השתתפו לטענת מוצטפא גם המשיבים, נמסרו פרטים שאין להם בסיס כלשהו ביומן המבצעים, ובכלל זה נטען על ידי המפליל כי גייפ צבאי עלה באש, דבר המקים חשד לאמינותה של ההפללה. הנדבך השלישי נגע לכך שהמשיבים הוזכרו כחלק ממה שניתן לכנות "רשימת מכולת" שכללה 17 אנשים שונים, ללא שנעשה ניסיון חקירתי כלשהו לברר פרטים נוספים כיצד ראה כל אחד מהאנשים אליהם התייחס, מתי מדובר, או פרטים נוספים שיכולים לשפוך אור על המעשים.

התביעה הצבאית טענה כי ההפללה של מוצטפא עמירה הינה הפללה מוצקה, איתנה, ללא פגמים, ואם ישנן טענות שונות כנגד החקירה, מן הראוי שיעלו במסגרת הדיון בתיק העיקרי. בשלב זה אין בכך, לדעת התביעה, כדי לפגום במהימנות הלכאורית של האמרה. התביעה הדגישה כי המדובר בעבירות חמורות, המהוות סיכון ממשי לשלום הציבור וחיילי צה"ל, ואין כל הצדקה לנקיטה בחלופת מעצר.

דין והכרעה

כאמור, המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת ההסתמכות על אמרתו של מוצטפא עמירה. אקדים ואומר כי טענת ההגנה באשר ללחצים ופגמים בחקירה, מן הראוי שתועלה בעת הדיון בתיק העיקרי. בשלב לכאורי זה לא ניתן לקבוע כי לטענות אלה יש בסיס, ובהחלט ייתכן כי תחול התפתחות טבעית בחקירה ואדם ימסור פרטים אותם לא הזכיר בשלב מוקדם יותר באותה החקירה. על כן נקודת המוצא הינה כי אמרתו של מוצטפא עמירה נגבתה כדין וללא לחצים פסולים מצד גורמי החקירה.

לעומת הטענה בדבר לחצים בחקירה, נדמה כי לשתי הטענות האחרות של ההגנה יש בסיס. במה דברים אמורים:

מוצטפא עמירה התייחס לאירוע ספציפי שהתרחש "לפני כחודשיים לערך לאחר חג הקורבן". מזכ"ד החקירה בשב"כ של מוצטפא עמירה עולה כי הוא התייחס למועד מדויק יותר, שכן בחקירתו בשב"כ מסר כי דובר ביום שבת לאחר חג הקורבן. מבדיקה פשוטה ביומן השנה עולה כי המדובר ביום 28.11.09. מוצטפא עמירה מסר כי הוא ואחרים יידו בקת"ב לעבר גייפ מג"ב וזה עלה באש. בדיקה ביומן האירועים לאותו מועד מגלה כי אמנם נזרקו אבנים ואף יודה בקת"ב, אך אין כל אינדיקציה לכך שגייפ כלשהו עלה באש (אין אינדיקציה כזו גם ביחס למועדים סמוכים לכך). מוצטפא עמירה נשאל מי השתתפו עמו באותה הפרת סדר ומסר רשימה המונה שבעה עשר

המצדיקה חלופת מעצר, יש להטיל תנאי ערובה משמעותיים היכולים לאיין את המסוכנות הנובעת ממי שקיימות נגדו ראיות (גם אם לא בעלות משקל מלא) לכך שיידה אבנים. תנאים אלה צריכים להיות ככלל ערובה משמעותית במזומן, ערבות צד ג' של בעל תעודת זהות ישראלית, ובמידת האפשר הרחקה של המעורבים באירוע הנטען ממקום בו הפוטנציאל לחזרה על העבירה הינו גבוה – במקרה של נעלין הכוונה להרחקה במועדים הקבועים בהם מתרחשות ההפגנות.

אשר על כן, ואף שהחלטתי לדחות את ערר התביעה בכל הנוגע לעצם המעצר, אני מורה על החמרה בתנאי הערובה וקובע כי המשיבים יוכלו להשתחרר אך ורק אם יעמדו בתנאים הבאים:

- א. תופקד ערובה במזומן על סך 12,000 ₪ ביחס לכל אחד מהמשיבים.
- ב. תיחתם ערבות צד ג' על סך 15,000 ₪ על ידי שני ערבים בעלי תעודת זהות ישראלית, ביחס לכל אחד מהמשיבים בנפרד.
- ג. המשיבים יתייצבו בתחנת משטרת ישראל בבנימין כל יום שישי החל מהשעה 11:00 ועד השעה 16:00.

ניתנה היום, 3 בפברואר 2010, י"ט בשבט התש"ע, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

צבי לקח 1141/10-54678313

שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן